

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome De Fide Et Operibvs, Adversvs chimærica[m]
illam atq[ue] monstrosam Martini Lutheri libertatem,
quam ipse falso ac perditæ Christiana[m] appellat**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniæ, 1525

VD16 H 4817

Martiniane[m] lib[er]tati co[n]tra ponu[n]t[ur] op[er]u[m] necc[ess]itates.
XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30498

¶ Martinianę libertati cōtraponū opū necēitates. XVII.

Congruo itaq; ordine q̄ duplicē, sed futilē, Martini a bonis opibus prodidimus libertatē, opponemus etiā ei plures opēz necessarias seruitutes & indigētias, nēpe ut sicut Martinus false dicit duob^o potissimū modis hoīem esse a bonis opibus liberū, sic nos e regione dicem^o hominē iustum multis debitorē modis, & subiectum eē legi ac bonis opibus. Primū quidē bonis opibus indiget iustus, ut legi satisfiat, ne p̄ uaricatione diuinę legis, deū offendēs, iustitiā suā pdat. Quā legis seruitutē etiā Martinus fatei, nēpe q̄ § II sic inqt, p̄cepta docēt qd nos facere oporteat. Ecce opēz seruitutē, cū inqt q̄ nos facere oporteat. Et subdit. In hoc ordinata sunt, ut hominē sibi ipsi ostēdant. Et illud ip̄m § 13 prosequēs, hō inqt, iā anxius factus, q̄ studio legis satisfiat, cū legi satisfieri oporteat ut ne unū quidē iota p̄tereat, alioqn sine om̄i spe dānabit. Ecce q̄ legi satisfieri oporteat, sub certissima æternę dānationis interminatione, & tu Martine audes dicere, hominē a bonis opibus esse liberū. Hoccine est liberū esse a bonis opibus, quibus tāta necessitate astrictus hō est, ut æternę dānationis reatū incurrat, si bñ opari neglexerit, aut cōtēpserit, immo si uel unū iota p̄terierit. An terribilior aliqua possit esse necessitas, q̄ æternę dānationis? Sed remurmurabūt forte steriles auenę, Luthero in citatis locis, sermonē esse de hoīe, nō quidē iusto, sed nōdū iustificato, Hic autē legi, subiectus est, non ille q̄ iā iustificatus est. ¶ O dignā talibus discipulis pro suo mḡro respōsionē, togā afferūt, q̄ magistri ignominia protegāt, sed ut ego quidē arbitror, auersis oculis dū tegere uel celare contradictionē uolūt, clarius eā ostendūt. Martinus nāq; iustū ea de causa a lege ac legis opibus absoluit, qd his opus nō habet, ut p̄ ea iustificaret, id est, iustus fieret, q̄ppe q̄ iā iustus sit. Nunc uero suo ipsius etiā testimonio, q̄ nōdū iustificatus est, neq; lege, neq; legis opibus iustificari p̄t, sed sola fide iust^o est. Proinde ut infelices intelligatis magistri uestri astutias, quibus cōficit, ut eius insanix tā libēter pareatis, en suis eū uerbis ceu armis aggredimur, si forte nr̄is minus credatis, iustificatus lege, eiusq; opibus opus nō habet, ut pro ea iustificetur nimirū ergo (Luthero plerūq; sic referente) liber erit a lege ac

Euasio Luthero

Euasionis confutatio

Confutatiois prosequutio

legis opibus, Irrefragabili ergo consecutionis mō, quā (etiam si
 rūpamini) dissoluere nō poteritis, eadē q̄q; cōditione, q̄ Mar-
 tinus iustū a lege legisq; opibus liberū facit, iniustū q̄q; ac iusti-
 ficādū, a lege eiusq; opibus, coget liberū asserere, Hoc aut cō-
 cesso inuenietis uos alio in luto hærere, & manifestissimē cō-
 traditioni impeditos teneri, q̄ uos uelitis nolitis cogat dicere
 nōdū iustificatū, sed iustificādū a lege legisq; opibus eē liberū
 quē tñ lex ita obligatū tenet, ut p̄ eū (sicut Martinus ait) legi
 satisfieri oporteat, ita ut ne qdē unū iota pereat, alioqn sine oī
 spe dānabit, Sed quō (q̄so) cōueniet huic seruituti, q̄ hoiem fa-
 cit necessario legi legisq; opibus eē subiectum cū ea libertate
 Martini, quā Chriānā uocat? Conspicitis em̄ iustū pariter &
 iustificādū, eodē locutiōis gñe, & necessitate pari, ceu uinculo,
 legi eē astrictos, Ille qdē ne iustitiā habitā pdat, ac æternæ
 dānationis reatū incurrat, hic uero ut aliquādo iustitiā acgrat
 & nō semp in æternæ dānationis reatu, fixus p̄maneat. Veli-
 tis insup iuxta loquēdi modū Martini, iustū & iniustū ex æq̄
 liberos eē hñdos a lege & eius operib⁹, hac inquā rōne utrisq;
 nimis cōmuni, q̄ operib⁹ nō egēt, ut p̄ ea iustificent, id est iu-
 sti fiant, neuter quippe per opera iustificari, id est, iustus fieri
 p̄t. Iustus qdē, q̄a qui iustus est, iustus fieri nō p̄t, Iniustus ue-
 ro, q̄uis iustus fieri possit, opera tñ ei⁹ scdm legis p̄scriptū fa-
 cta, eū iustificare nequeūt, alioqn opibus seipm iustificare pos-
 set, qd̄ absonū est & ipossibile. Scriptū est ei, grām & gloriā
 dabit dñs, Et illd̄, Nō ex operib⁹ iustitię q̄ fecim⁹ nos, sed secū
 dū suā misericōdiā saluos nos fecit &c. ¶ Remanetis ergo in con-
 traditione, Martino utrosq; a lege legisq; operib⁹ absoluēte
 q̄ adimplēdæ legi sub æternę dānationis cōminatiōe, adhuc
 sunt alligati, Nū uos pudet aut delectat, huic tritioni ceu stu-
 pidi amētesq; intēdere? Ita ne de⁹ q̄q; mētes v̄ras obcæcauit, q̄
 hæc approbetis, q̄ ne uestigiū qdē ueritatis continēt? Nū uos
 soli probare potestis, q̄ nulli bono nō displicēt? ¶ Sed rimam
 forte inuenerūt, q̄ se euoluāt lubrici ac elabāt dicētes cū Mar-
 tino, Nō uolum⁹ eos a lege legisq; opibus sic eē liberos, ut nō
 teneant ad legis opa, iustus parit & iniust⁹, sed restricte uolu-
 mus eos a lege & ei⁹ operib⁹, eo noīe eē liberos, q̄a his nō idi-
 gēt, ut per ea un⁹ aut alter iustificet, O subdolā dicerē subtilē

Psal. 87
 Conclusio in
 Lutheranos
 Tit. 3.

Eualio

euasione atq; rimā, Quas em̄ rimas non inuenitēt, ipsi rimarū
undiq; pleni: Quis nō laudet tā solers igeniū & ad oēm nodū
dissecādū tā fortunatū, Nunqd hic poetica exclamatiōe op^o
fuerit: Quo teneā uultis, mutātē prothea nodo: Proinde ne
lōga excursione altius euagemur, si iustū & iniustū eo pacto a
legis operib^o liberos eē dicitis, qā eis nō egent, ut per ea unus
aut alter iustificet, dicturos etiā nō dubito, eo pacto homines
liberū esse ab oculis, qā his ad audiendū opus nō habet, Itē mo
tu cordis nobis opus nō est ut coelū tangamus, liber est igitur
homo ab oculis & a motu cordis Quis (queso) unq; sic insaniūt
Perfice, nugæ sunt, Sicut enim cordis motu ad uiuendū, & o
culis ad uidēdū nobis est opus, ita reuera & operib^o legis, tā
etsi opus nō sit ut per ea iustificet iustus uel iniust^o, sunt tamē
profecto ad alia nobis apprime necessaria (ut mox expone
mus) opera bona legis.

¶ Iustus quatuor de causis subijci^o legis operib^o
iniustus uero duabus. Cap. XVIII.

E Numerabim^o itaq; iuxta promissum superi^o ordinē bon
norū operū necessitates, Quarū prima est, q̄ iustus ad diui
næ legis opera explēda ea lege tenet, ne suā perdat iusti
tiā, ut superi^o dictū fuit, quēadmodū etiā scriptū est, Charita
tē tuā primā amisisti. Et idē Iohānes, Videte (ingt) ne perda
tis q̄ operati estis, sed ut mercedē plenā accipiatis. Secūda est,
ne iustus bonorū operū omissionē, æternæ dānationis reatū in
currat, Sicut scriptū est, Ois arbor q̄ non facit fructū, excidet,
& in ignē mittet. Tertia uero est, ut per bona opera, æternam
uitā iustus obtineat, Sicut ap^ls Petrus ingt, Satagite frēs ut p
bona certā faciatis vram uocationē & electionē. Quarta opa
deniq; adheret iusto operū ea necessitas, q̄ sine operū suorū me
ritis, iustitia sibi nō augebit, q̄ sane aucta altior ei glia, corres
pōderet in coelis, At uero licet Martinus, hui^o necessitatis ali
qn̄ meminerit, obscure tñ hoc agit, aliarū prfus obliuiscēs ne
cessitatū. ¶ Super sunt ergo & aliarū duarū operū seruitutes, qb^o
& ipius ligat, Quarū una qdē illuc cogit peccatorē, ne si bene
opari desinat p̄uaricatiōe chr̄ianæ legis iustificatiōi suę obicē
& offendiculū ponat, ac perpetuo sub æternæ dānationis cen
sura & obligatiōe permaneat, Quate t̄cti bonis operib^o op^o

Apo. 2.
Ioh. an. 2

Mat. 3.
3, Pet. 1.